כמיל גבי רובע · והוי כחילו מרע טוט : ופוס ליס קרפף יופר מבים פמחים · ותע"ג דהוקף לדירה חשוב כלה הוקף לדירה הה הוי טוט גיעה ובגיעה לח מהני הוקף לדירה : **דלמ פוי** · ההוח משעה דמזרע בים סחמים דלח חשיב להבדל מן החלר ולהקדיום ו סם לבדו : **סלבל בים סחמים** · נקרל קרפף שלה הוקף לדירה ותע"ג דחילו הוה בחגפי נפשיה בבים סחמים לח מיסבר הכח דנפרן לחלר ולחגר בפרלה ו לו קיימל לן לחסור לפלפל מקרפף לחלר דהוי רשות הפרלה למקום החסור לה ולוסרין הרשויות זו לזו וחין מפלטלין לל בזה ולל בזה : **בפלן** · לחמרי דשפי רשויות ניעהו : **כרבנן** · דפליגי עליה דר"ש בפ' כל גגות (דף פמ.) ולמרי כל חד וחד רשות לעלמו ותע"ג דלילכל דיורין בהו לליכהו לחדדי לין מפלטלין מזה לזה : **לוגלג** · דלחילו המיטעו בים סחמים דמיקרי קרפף כיון דבחגפי נפשיה ברי הסחם נמי ברי ולל לחסרי לחדדי היה מחילה ביניהן הוה ברי לפלטולי מזה לזה כר"ש והסחם דנפרט זה לזה לל נפרט לרשות החסור לה **לבל** יופר מבים סחמים נעשה כרמלית ובהל לחילו ר"ש מודה דלין מפלטלין מחלר לקרפף יופר מבים סחמים שלה הוקף לדירה והכל דנפרט זה לזה הרי כל לחד נפרן למקום החסור ו :

מ"ש **פיגעבלאות** · כמופין שורות שורות ונלה בגבת סם : **נבי רב סוגא** · ויופר מבים סחמים הוה והוקף לדירה ונימל לחמרי קן : **קרפף יופר מבים פמחים שלה הוקף לדירה** · ולחמרי קן בגר לגלי דירה ולחמרי לקמן הוקף שלה לדירה ולבסוף פחה ו פחה דירה ביטו לל מבלי : **בילך סוף עוקף פורן ו פרלה יופר פעבר** · דהוי כמי שלין ו מחיטה וגודר ובוחס לוחה לפלה ומעמידה על פעבר והוי לפחה ולבסוף הוקף לדירה שנפחחה ו' דלעולם בעינן שיגדור יופר מעבר לחוה דלי פריז פעבר לבד וגדלה לל חשיב ההוה הוקף לסם דירה שלה כמי שעשה פחה דעד פעבר לעולם הוי פחה : **פרן פמה** · שלל סחיפה וגדלה ועוד פרן לחה שלל סחיפה לחה החדשה וגדלה ללה פרן ' לחוה לחלר ולה גדר לחה פלה פרן ' בבא לחת שלה גדר בבא לחת לל הויל הוקף בזו לסם דירה **לו דילמל** כיון דהסחם מיהל הוי החידוש של הוקף יופר מעבר חשיב הוקף לסם דירה : **כל כלי בעלי בים** · לגבי כלי ען חניין לה בפסכת כלים (פי"ו מ"ל) : **שיפורן כרמוים** · למהר מטומלחן לבל פוחם מכלן חיים עליה ולל מבטיל ליה שיפורן כרמוים ניקב כמוליח רמון סהור : **ופור וניקב** · שלל הסחימה : **וסיקנה** · הוה הדין כי לל חיקנה נמי עדיין טומח מדרם הוח והל דנקט חיקנה לרבוחל דלי ללו הכי הו לל חילטריך למימר בפסקה הבניה וכו' : (ב) **מסור מן סמדרם** · דהו לל הוה כלי ולל חזי למדרם מלטומח הו לדם וכלים : **מבל** · כלי הוח דחזי לחסחים לחריגל ועדיין טומחח 'מגע מדרס' עליו שהרי בשעת פריסחו לל חריגל טומחח (לקבל טומחה) לטומח כלים' קיבל טומחה מלבין לטומחה וטומחח לוכלין ומשקין : **פגיס מדשום** · לין חזניס הלנו ממנו ומשניסקנו לל דרסן הזב וטומחה הרלשונה שהרי לין זה שנדל לרלשון : **נים דין בר נש** · שלל מלחך : **כגון דין בר נש** · לדם גדול : **רסבה שלמורי שבשים** · ולין פחח הבית קודם שיהח לין מטלטלין מוקפה שלה לדירה ולל יופר מבית סחמים היה לין מטלטלין בה שלה בחרבא ולל יופר מבית סחמים לבד לבל לחמרן דבשעת פריסחו הוקף שהרי הוקף לסם דירה : **לל בריבא** · דבשעת ולבסוף הוקף שהרי הוקף הרחבה : **מסו דסימא מדעמא דהי דרי פחמים** · ולחו לדעמא להקף סם רחבה לחזו

בחגיל ליה לגבי רובה והוה ליה קרפף יותר מבית סאתים ואסור? אלא אי איתמר הבי
(ב) איתמר הא מיעוטא שרי אמר רב הונא בריה דרב יהושע לא אמרן אלא בלא הני בית סאתים אבל בית סאתים אסור במאן דבר"ש
(ג) ורב ירמיה מדיפתי מתני לקולא הא מיעוטא שרי אמר רב הונא בריה דרב יהושע לא אמרן אלא בית סאתים אבל יותר מבית סאתים אסור במאן דר"ש: נמצא רובו הרי הוא כחצר ומותר: אמר רב יהודה אמר אביימי והוא שעשויין אצטבלאות ורב נחמן אמר אע"פ שאין עשויין אצטבלאות, מר יהודה אקלע לבי רב הונא בר יהודה חזנהו להנהו דלא עבידי אצטבלאות וקא מטלטלי בגוייהו אמר ליה לא סבר לה מר להא דאביימי? אמר ליה אנא כרב נחמן סבירא לי אמר רב נחמן אמר שמואל קרפף יותר מבית סאתים שלא הוקף לדירה, כיצד הוא עושה פורץ בו פירצה יתר מעשר ונודרו ומעמידו על עשר, ומותר, אבעיא להו פרץ אמה וגדר אמה, [ופרץ אמה וגדרה] עד שהשלימו ליותר מעשר מהו? א"ל לאו היינו דתנן *כל כלי בעלי בתים שיעורן כרמונים ובעי חזקיה ניקב כמוציא זית וסתמו וחזר וניקב כמוציא זית וסתמו עד שהשלימו למוציא רמון מהו? וא"ל רבי יוחנן רבי-שנויה לנו *סנדל שנפסקה אחת מאזניו ותיקנה מטמא מדרס, נפסקה שניה ותיקנה טהור (בה) מן המדרס אבל טמא מגע מדרס ואמרת עלה מאי שנא ראשונה דהא קיימא שניה, שניה נמי הא *קיימא ראשונה, ואמרת לן עלה פנים חדשות באו לכאן הבא נמי פנים חדשות באו לכאן *קרי עליה ליתרין בר אינש. אביי ראמרי כגון דין בר נש. אמר רב כהנא רחבה שאחורי הבתים אין מטלטלין בו אלא בד' אמות ואמר רב נחמן "אם פתח לו פתח מותר לטלטל בכולו, פתח מתירו, ולא אמרן אלא שפתח ולבסוף הוקף אבל הוקף ולבסוף פתח לא, פתח ולבסוף הוקף פשיטא? לא צריכא דאתי ביה 'בי דרי' מהו דתימא אדעתא דבי דרי *עבדיה, קמ"ל קרפף יותר מבית סאתים שהוקף לדירה ונתמלא מים-סבור רבנן למימר כוזעים דמו ואסיר אמר להו רב אבא (*אבוה) *דרב בריה דרב משרשיא הבי אמרינן משמיה דרבא "מים בנטעים דמו ושרי אמר

לא לחמרן מלל דלל הוי בים סחמים · ותע"ג דלרבנן קרפף פחות מבים סחמים דיט בקרפף בים סחמים (ד) נעטלל ממנו לחלר משום דלחן סכרף בים סחמים מסהויין הכל לל לחלר משוט הזורע לרוב סחיט ומה שפרון ו בחמלח דכיון שהוח פחות מבים סחמים לח חשיב ובטל לגבי רוב שחיט נזרע לבל בים סחמים חשיב טפי ולח בטיל וכזורע רובו לפי' לח הוי בים סחמים לסור דבטיל (ה) לגבי רובו והוה כזורע טוט : **סנדל** שנפסקה וכו' · הוח הדין בלח חקנה נמי דטמח מדרם דלי כשנפסקה פרחה לה טומחה טו לח הדרה לה דלח מניט טומחה ישנה מחדש חלח בכלי מסכות כדמפרש בסוף פ"ק דשבת (ל' פז:) והל דנקט ותקנה פ"ה לחמטיען חע"ג דחקנה כי נפסקה חניה מהרה מן המדרם, דפנים חדשות נלו לכאן : **אבל** טומח מגע מדרם · פירש הקונטרס משום דטדיין כלי הוח לחיטמטי ביה תמיטמח לחריגל ולפירושו לפיל נפסקה חניה טומח מגע מדרם וקשה הלנן בהדיח בסיפל דהך מסכה במסכת כלים בפרק כ"ו (מ"ל) לח הסיפיק לחקן לחשומה טל שנפסקה חניה מהורה וכ"ש חוב ו והניה לבל טומח מגע מדרם דטדיין כלי ומלחה קמייחת דהל לימקנה לחשומה ולפירושו לילטריך למיתני בריפת ומיקנה דלי לל נחקנה כי נפסקה חניה לימה ממלה לפיל מגע מדרם דלחם כה ו מגע מדרם ומדרם יחד כגון שדרם עליו הזב כרגלו יחף לו חפי' במטעל ולל הפסיק בפשומי כלי עץ ל"ב לימל פנים חדשות למגע מדרם ולפי' רש"י קמל ניחל דלפיל נפסקו כ' חוטים ממל מגע מדרם ולחמטיען לחריגל ובפרק ללו קדשים (שנת דף קיב:) פ"ה דטומח מגע מדרם לפי שנגע בטלמו כשהיה לב המומלה ולל הניחל דטומלחן בים הסחרים היל דלל קיימל לן כרבי מלחי דלחמר מטמח מדפיים בפשיטות בפרק בהמה המקבה (חוין דף עב:) וכהטור והרומב (שם דף קכה:) טומלחן בים הסחרים היל ומה שפיים כלן נמי דבשנפל פריסחו מלחן קיבל טומלה מלבין לית גרלה דבפרק בהמה המקבה (שם דף עב:) לחמרינן דבטיון בלות מבב גדול ולין לומר דבסיון לחמר שחפר חליה נעשית מחובנת וכל לה טומלח מדרם שבטלה לסגדל וכשחזר וחפר חליה בה לסגדל מגע מדרם מן הלחן ולו ניכל פנים חדשות דל"ב חפשוט בטיון דהקומן רבה (מכוות דף כל:) דלל לחמרינן שבב לה טומלה ולהר"ב שמטון מיובב"ל דמפרש דלל לחמרינן שבב לה טומלה היכל דטומלה בה ל מגופו לחי שפיר ועוד יש לומר דלל לחון בה מגע מדרם ומדרם יחד כשחפרה לסגדל וכשגדל בטל לחון דלי לחפר להיום טומלה לזה בלל זה וכיון שבלו לה כלחד לין לייך לומר גבי שבב לה טומלה ורב"ל לומר דלל לייך גבי מגע פנים חדשות דלחיטל נפסקו שני חזניו רלוי לקבל טומלה מגע סם מיסדו להסמיע לחר ולל נחבטל תורם יחוד מכלן דכל שעה ושעה מחקנו ודעתו להסמיע ו לבל לטעטל סם נפסקו שני חזניו לפיל מיסדו בטלה דעתו לגלי כל לדם :

פשיטא ו לריכל לחיט בים כי דרי· לדרב נחמן לחמר סם בפחח הוקף ולחמ"ד קרפף פטיעל לבל לחמ"ס דמפרש הם"ס בפחח ולבסוף הוקף ולבסוף פחח לל מהני לחפוקי מהני לחמרלי לקמן(ל' כה:) גבי לחבורקי:

לל

כי שיעורו שרי . אמר רב הונא בריה דר' יהושע לא אמרו אלא בית סאתים אפילו שלא נזרע אלא מיעוטו אסור*) כמאן כרבנן: **איצטבלאות** . עיקר המלה ארוות סוסים הוא בלשון יווני ופירושו כי נוסעין אילנות זה בצד זה כגון העשויה סוסים בתוך אורוותיהם זה בצד זה ואסקינא דאע"ג דאינה עשויה איצטבלאות מותר כרב נחמן : אמר רב נחמן אמר שמואל קרפף יתר בית סאתים שלא הוקף לדירה פ. רבי בו פרצה יתר מעשר אמות ותורו ונודרו לשם דירה ודיו וחשוב כאילו הקיפו כולו לשם דירה וכן אם פרץ אמה וגדרה לשם דירה ועוד פרץ אמה וגדרה לשם דירה עד שהשלים יתר מי' אמות נדר לשם דירה נעשה כאילו

*) [נפי הגלה מן הסוגיל לנכון לפיל בים סחמים לסור ולוחי טפ"ם ול"ל ממלן כר"ם וכ:] בגבי לחבורקי:

בבב א ב מיי' פ"ג סה סלכה ו ופוש"ע סה סעיף ם :

ל ג ד מיי' סה סל' ם ופוש"ע סה ס"ב :

לא ה מיי' פ"ו מהל' פלים סלכה ב :

לב ו מיי' פ"ו סה סלכה יב :

לג ז ח מיי' פפ"ו מהל' שבת סלכה י פור ס"ב ופ"ת סי' שמב :

לד פ מיי' סה סלכה ו פוש"ע ס"ת סי' שמב סעיף יל :

רבינו חננאל

מרובעות כרי שיהא נשבר הזויות לר' אליעזר דאמר אם היה ארוכה יתר על שנים ברחבה אפילו אמה אם היא מרובעת לא ש ר י לשלמולי בה ד ב י (אשכחה) [משחת] לה באלכסונא מזיית לזוית (אשכחה) [אשתכח] פפי מן שנים ברחבה כר' חנינא בן אנטיגנוס. [דתניב] זה יהיה לכם נבול לזה אתה (אשר) נותן פיאות ואי אתה נותן פיאות לשותפך שבת.ואילו ר' יוסי דאמר אפילו ארוכה כשנים ברחבה [אפי'] מרובע [שרי] הילף ממשכן דתנא .ארבו ק' אמה ורחבו נ' אמה שנמצא ארבו מרובע כשנים ברחבו אע"ג דאלכסונו פפי מן שנים ברחבה שרי כרב אחא דאמר המעביר ד' אמות בהר"ר אינו חייב עד שיעביר הן ואלכסונן ואמר רב פפא בריך לן רבא עשרר ברשות הרבים נבוה ר' ירחב ד' מי בעינן הך ואלכסונן אי לא ופשטנא מידא דתני רב חנינא כזה יהיו כל שובתי ש ב ת ובהא אסיקנא הלכתא כרבי עקיבא והלכתא כר' יוסי ותרוייהו לקולא ואפי' ארוך וקפין ואפילו לא יש בה שמירה ולא בית דירה שורי. קרפיף יותר מבית סאתים שרוקף לדירה אם נימל רובו הרי הוא כחצר ואפקיה אפקיה מתורת חצר דעבדי אינשי דנפשי אילנות בחצר . ועדיין תורת חצר עליו . אבל אם נזרע רובו בא ד י ע ת ו ודחה את החקפה שהקיפו לשם דירה שהרי אמרו בית סאתים אלא בגינה ובקרפיף אבל יתר מכן אסור . וזה כיון שהוא יתר מבית סאתים אסור ד ה א ורידתו אפקיה מתורת דירה . אבר רב הונא בריה דר' יהושע לא אמרו שבאה וריעתה ובטלה תורת הקפתו לדירה אלא בזמן שהוא יתר מבית סאתים אבל בית סאתים מותר . וזה התנן אחד נזרע אחד קרפיפות [רשות אחת הן] לכלים ששבתו בתוכן ולא לכלים ששבתו בתוך ה ב י ת ואקשינן לר' שמעון נמי אפילו בית סאתים כיון שנזרע רובו בטיל ליה מיעוטו לגבי רובו וחשיב כמי שלא הוקף לדירה כיון שזרעו ליתני כי קרפף יתר מבית סאתים שלא הוקף לדירה כ שם שזרעיתו עשאתו כשדרה כך העשוי ביתר מבית סאתים אלא אי אמרת הכי אמתר הא נזרע מיעוטו שרי : אמר רב הונא כו' ר ב ירמיה מדפתי מתני לה לקולא נזרע רובו הרי הוא כגינה ואמור . הא

אסור
קרפף יותר מבית סאתים - הוקף לדירה - אזיל שיטה אצטבלאות (ארוות) כדי שלא יתגלל שם צואה שלו

אסור
קרפף יותר מבית סאתים - הוקף לדירה - טעם שלא יהיו כלים מונחים על גבי הקרקע

אסור
קרפף יותר מבית סאתים - הוקף לדירה ונתמלא מים